

Woordelijk verslag Jaarrekening

De heer voorzitter

Goed collega's, als voorzitter wil ik toch nog een aantal accenten naar voor brengen. Het is ook al een paar keer gezegd. Het afgelopen jaar was eigenlijk een jaar met heel wat sociaal economische uitdagingen voor het OCMW. Ik denk we dat kunnen stellen. Er waren een aantal besparingsmaatregelen, ook van andere overheden die voor ons voor de nodige uitdagingen zorgden. Ook de verzelfstandiging van het Sociaal Verhuurkantoor zorgde toch wel voor de nodige extra druk en fantastisch ook hoe de medewerkers dit allemaal op relatief korte termijn tot een goed einde hebben gebracht. Het grootste stuk daarvan en de voorbereiding is in 2015 gebeurd. En ook in de tweede helft van 2015 werd ook onmiddellijk duidelijk dat er ten gevolge van de asielcrisis een grote toestroom van vluchtelingen en zeker in de steden verwacht worden. Een toestroom die in de loop van dit jaar 2016 en voornamelijk midden van dit jaar zeker en vast ook Gent zal bereiken. Uit cijfers blijkt dat er een duidelijk stijgende lijn zit en eigenlijk ook op vraag van collega Chantal Sysmans zullen we ook, laat ons zeggen, de werkzaamheden van de task force ook in het BCSD AZ ook wat ruimer toelichten. Ik heb uw vraag ontvangen en ook ontvankelijk verklaard. Nu, het is ook belangrijk in 2015 dat ons OCMW zich heeft blijven inzetten om de kwaliteit van onze dienstverlening eigenlijk toch wel niet alleen te behouden, maar liefst te versterken en voornamelijk ook keihard te werken aan onze doelstellingen die we voorop gesteld hebben in onze diverse beleidsnota's. Dus zeker op het vlak van activering veranderde in 2015 heel wat. Een aantal subsidies, waarbij het OCMW het activeringsverhaal vorm geeft. Enerzijds verdwenen. Ik denk daarbij aan de tewerkstellingsmaatregelen webplus, die in 2015 werd stopgezet. Maar we hebben, laat ons zeggen, ons oren niet laten hangen en hebben samen met de bestuursploeg meer dan een tandje bijgestoken. Het aantal cliënten artikel 60 tewerkstellingen en ook arbeidszorg zagen we in 2015 erg serieus toenemen. Een serieuze sprong. Niet alleen artikel 60 tewerkstellingen binnen de vzw structuur, maar voornamelijk ook artikel 60 privé hebben we veel meer op ingezet. Ook de komende jaren hebben we het voornemen om daar keihard op verder in te zetten. Ook op de reguliere beleidsdomeinen werd er de afgelopen jaren ingezet. De noodzaak om armoede te bestrijden, vermindert immers niet. In de loop van 2015 zijn er verschillende acties ondernomen in het kader van armoedebelid. Denk hierbij aan de maatregelen die we in 15 genomen hebben, om het sociaal verhuurkantoor te verzelfstandigen en zeker ook verder uit te bouwen. Want het is niet alleen een deel van de woningen van het woonfonds die we hebben overgenomen, maar er is ook een groei die we verwezenlijkt hebben van het sociaal verhuurkantoor. Maar ook de Uitpas is uitgerold in Gent, is ontwikkeld. Waardoor de mensen in armoede ook eenvoudiger en goedkoper kunnen deelnemen aan cultuur, sport, jeugdactiviteiten. We zetten ook dit voorbij jaar intensief op dienstverlening. Beter toegankelijk voor senioren en voornamelijk ook voor senioren die in eenzaamheid zitten. Denk dat in ouderenzorg een aantal heel concrete zaken gerealiseerd zijn. Ik denk hier ook op vlak van burenzorg. Dat we daar de eerste grote stappen vooruit gezet hebben. Er zijn ook nog eens twee nieuwe antennes open gegaan. Antennes die gekoppeld zijn aan lokale dienstencentra. Maar effectief out werken in alle delen van de stad. Waarvan eigenlijk in totaal eind 2015 er tien antennes waren. Ondertussen zijn er weer wat meer. Ondertussen zitten we al aan 14. Maar we spreken hier over 15. Nu ook het project groepswonen is officieel van start gegaan. Met eigenlijk een openbare aanbesteding en bouwvergunning voor het nieuw lokaal dienstencentrum is toegekend. En dus, jammer genoeg is dat zo, blijkt ook uit investeringen. Het is ook, de slide heeft dit ook getoond, dat er door omstandigheden buiten onze wil om, de meeste buiten onze wil om, er vertragingen zijn. Zuiderlicht is daar een voorbeeld van, maar ook laat ons zeggen de assistentiewoningen in Zwijnaarde waar we op een gegeven moment geen rechtmatige inschrijvingen hadden, waarbij we de procedure herbegonnen hebben. Dat zijn dingen waar je niet direct kunt aan doen. Maar wat natuurlijk in 15 gebudgetteerd was, maar dat we kunnen

zeggen dat het een kwestie niet van jaren uitstel, maar van maanden uitstel waardoor natuurlijk plotseling de uitgaven verschuiven naar een volgend jaar. En dan, toch ook wel belangrijk. Ik heb er al naar verwezen naar de task force vluchtelingen. We hebben dit in het leven geroepen binnen de stad Gent, maar met alle mogelijke partners betrokken bij dit beleid. Derden partners, maar ook het OCMW die daar toch wel een belangrijke speler in is. En waarbij we gezegd hebben, kijk we moeten ons voorbereiden om inderdaad die mensen maximaal en zo snel mogelijk te integreren om mensen liefst zo kort mogelijk of niet afhankelijk te laten zijn van de steun van het OCMW, van een leefloon. Wij hebben daar een eigen Gentse aanpak, voor een eigen Gentse aanpak gekozen, namelijk keihard inzetten ook op de vierde B, namelijk begeleiding. En eigenlijk daar ook al mee starten van in de asielpcedure en hopelijk dat het effectief ook zo snel mogelijk zijn vruchten afwerpt. Vandaar is er inderdaad in het meerjarenbudget er voor gekozen om 21 voltijdse krachten aan te werven, waarbij dat er in 15 mee gestart is en nu geleidelijk aan verder aan gewerkt wordt. Maar iedere keer kijken, laat ons zeggen dat we daarin niet overdrijven, maar toch de mensen tijdig in dienst nemen om dan op te leiden en dan op het moment dat het nodig is, ze in te zetten. Er is een engagement voor een paar jaar. Dus zeker niet voor onbepaalde tijd, zeker niet voor alles. Maar we doen dit vooral ook, we hebben dit ook gezegd, de aanleiding is de extra mensen die we verwachten in ondersteuning maar voornamelijk ook voor de dienstverlening voor alle mensen en voor alle Gentenaars die het moeilijk hebben in onze samenleving, om die kwaliteit hoog te houden. Dus, ik denk dat dit een aantal belangrijke punten zijn waar ik toch eventjes de nadruk wilde op leggen. Het is evident ook collega's, dat daar tussenkomsten zijn van verschillende collega's. Traditioneel getrouw zal ik eerst het woord geven aan de mensen van de oppositie. Dus Ronny Rysermans, collega Chantal Sysmans, maar er is opnieuw gekozen vanuit de meerderheidspartijen om naar één tussenkomst te gaan, namens de meerderheidspartijen en de vorige keer was de eer weggelegd voor de heer Yoen Note en nu is het collega Liliane De Cock die de taak op zich zal nemen namens de drie meerderheidspartijen. Goed, collega Rysermans alstublieft, u heeft het woord.

De heer Ronny Rysermans

Dank u voorzitter. Ik wil ook de mensen bedanken voor hun toelichting. Voorzitter, collega's, we hebben net allemaal gehoord en gezien dat het dagtekort per ligdag van de woonzorgcentra gemiddeld 17 euro bedraagt. Het totaalbedrag bedraagt 3.9 miljoen euro zonder rekening te houden met de investeringssubsidies. Dit is toch wel een substantieel bedrag in de boekhouding van het OCMW. Daarom denk ik dat we ons eens de vraag moeten stellen of het niet interessant is om na te gaan in welke mate het oprichten van een zorgbedrijf ervoor kan zorgen om dit tekort te minderen. In Antwerpen, Roeselare en het Meetjesland heeft men dit in het verleden reeds gedaan. In Leuven en Izegem is men bezig een zorgbedrijf op te starten. Ik denk dat het interessant kan zijn om eventueel eens te gaan luisteren naar ginder. Om eens te zien wat daar de motivatie was om dit te doen uiteindelijk. Bovendien merk ik op dat de kille en koude regeringen, en laat mij duidelijk zijn, dat zijn niet mijn woorden, toch zorgen voor bijkomende middelen. Dat is ook aan de cijfers te zien. Activering, ik zal ook eens dieper op dat thema ingaan. Het is goed dat het OCMW op zoek is gegaan naar enkele nieuwe indicatoren rond activering, want er waren er geen. Maar soms zijn deze indicatoren soms wat ongelukkig gekozen of verwoord. In de beleidsevaluatie lees ik dat het positief is dat 46% van de hernieuwde cliënten na meer dan twee jaar opnieuw aanklopt bij het OCMW. In 2014 bedroeg dit percentage 29% en in 2015 steeg dit naar 46%. In de beleidsevaluatie wordt dit omschreven als positief. Ja, waarom is dat positief? Om met andere woorden, hoe hoger het percentage van hernieuwde cliënten, hoe beter dat men zou bezig zijn. Dat is toch niet echt logisch? Bovendien zegt deze indicator ook niet alles en mist het een context.

Want hoe verhoudt het percentage zich tot de totale in- en uitstroom van cliënten bij het OCMW. Misschien blijven cliënten langer een beroep doen op het OCMW? Maar dat wordt met de aangereikte indicatoren nog bevestigd, noch ontkent. Gelukkig beseft u dat er een probleem is rond in- en uitstroom. Ik lees ook dat u bezig bent met het opmaak van een visienota rond in- en uitstroom en rond de begrenzing van het werk met duidelijke criteria en handelingskader voor de maatschappelijk assistenten. Dus graag hadden wij van u vernomen wat de concrete opzet is van deze visienota? Wanneer wordt er gestart of is er al gestart met opmaak van deze visienota en wanneer gaat men hier mee landen? Ook hebben we net gehoord dat het aantal artikel 60 tewerkstellingen is toegenomen. Dat vinden wij een goede zaak, maar in het verleden werd door onze fractie ook aangehaald dat niet het aantal artikel 60 het belangrijkste is, maar wel de doorstroom naar sociaal of reguliere werk. Voorzitter, mag in uw volgende beleidsevaluatie ook meer plaats zijn voor een ruimere context en cijfergegevens want nu ontbreekt er vaak nuance. Vaak spreekt u over een stijging of een daling, maar wordt dit niet toegelicht via cijfers. Wat de transparantie en leesbaarheid toch niet onmiddellijk bevordert. Waar het ook aan nuance ontbreekt, zo staat letterlijk in de beleidsevaluatie: “cliënten hebben nood aan intensieve trajectopvolging met ondersteuning op vele levensdomeinen”. Bij het lezen van deze zin kreeg ik toch wel even de kriebels. Deze zin is bijzonder stigmatiserend. Men gaat er blijkbaar van uit dat alle OCMW cliënten een intensieve ondersteuning nodig hebben op vele levensdomeinen. Dit weiger ik te geloven dat dit op toepassing zou zijn op al onze cliënten. Denk dat hier toch enige nuance aan bod mag komen over het profiel van onze OCMW cliënten. Activering is ook onlosmakelijk verbonden met het rechten en plichten verhaal en hierbij verwijs ik even naar de gold sessies en de OCMW info sessies. De aanwezigheidscijfers binnen de gold sessies, het gaat hier over gemeenschappelijk onthaal allochtonen, waar blijkt dat cliënten in hun eigen taal uitleg krijgen over integratie, activering en hun rechten en plichten blijft met 66% in mijn ogen vele te laag. Ik denk dat hier ook werk aan de winkel is. Dat er nog ander werk aan de winkel is blijkt ook uit het cijfer dat slechts 35% van de cliënten die niet geboren zijn in België, na het behalen van de basiskennis Nederlands in 2015, toegeleid werden naar een activeringstraject. Ik denk dat hier zeker nog verbetering mogelijk is. Dank u voorzitter, onze fractie vraagt dan ook de stemming rond dit agendapunt.

De heer voorzitter

Ok. Dank u wel. Collega Chantal Sysmans, alstublieft.

Mevrouw Chantal Sysmans

Voorzitter, collega's. Eerst en vooral wil ik de financieel beheerder en de dienst financiën bedanken voor de duidelijke jaarrekening. Het BBC verhaal is ondertussen wat ingeburgerd. 2015 laat een goed financieel resultaat zien. De sociale dienst en ouderenzorg zijn daarbij de belangrijkste spelers. Er is weliswaar een lichte stijging van het aantal personen met recht op leefloon, maar uit de duiding blijkt dat dit vooral bij de studenten is. We zijn nu eenmaal een universiteitsstad met heel veel studenten. Ook het onderdeel artikel 60 laat zien dat we blijvende inspanningen doen om mensen een kans te geven op werk. Uiteraard hangt daar ook een prijskaartje aan vast, wat meer dan normaal is. Wat volgens mij wel aandacht vraagt, zijn de stijgende personeelskosten vooral in de hogere loon schalen. Ik zou eerder pleiten om de basis van ons personeelsbestand te versterken. Nu is het vooral de top die verzwaaard wordt. Ik kijk uit naar de cijfers van 2016 waar we voor het eerst ook de resultaten zullen zien van het nieuwe systeem aanvullende financiële hulp. Verder blijven er uiteraard nog zware financiële schuldaflossingen bestaan van keuzes uit het verleden zoals gekend. Daarom vraag ik ook de stemming.

De heer voorzitter

Goed, dank u wel collega. Dan geef ik graag het woord aan collega Liliane De Cock.

Mevrouw Liliane De Cock

Dank u voorzitter, collega's. Zoals u al vermeldde mag ik dit jaar namens de OCMW fracties van de Sp.a, Open VLD en Groen, naar aanleiding van het voorleggen van deze beleidsevaluatie terugblikken naar het jaar 2015. Een jaar van uitdaging en kansen. Bij dit terugblikken zijn cijfers ... en gaat het ons vooral om de mensen. Bij de start van deze bestuursperiode hebben we onze ambitie gesteld om op verschillende OCMW terreinen, sociale dienstverlening, ouderenzorg, wonen, de kwaliteit van leven van de Gentenaars te verhogen. In 2015 werden hier opnieuw belangrijke stappen in gezet. Binnen de uitvoering van ons bestuursakkoord vallen volgende realisaties op: de toename van de artikel 60 tewerkstellingen. Het is belangrijk de mensen de kans te geven hun talenten te ontdekken en te ontwikkelen en zo hun kans op duurzame tewerkstelling te verhogen. Vooral de toename bij privé werkgevers kan een positieve evolutie betekenen. Wel maken we de kanttekening dat bij deze stijging we blijvend aandacht moeten hebben voor de kwaliteit van de begeleiding zowel tijdens als na het traject van het artikel 60. Ook verder inzetten op taalactivering is belangrijk. En hebben we gedaan. Dus voor mensen die het moeilijker hebben om via schooltraject taal te leren, hebben wij hen de mogelijkheid gegeven om Nederlands te leren en te oefenen op de werkvloer en verhogen we ook zo hun kansen op integratie. En dit blijkt wel degelijk zijn vruchten af te werpen. Ook de toename van het aantal studenten dat door de steun van ons OCMW zijn studies kan aanvatten en kan afwerken, zodat ook zij, hun toekomst op eigen benen kunnen staan en een weg kunnen maken in de samenleving is belangrijk. We willen hier blijvend op inzetten. Natuurlijk blijven we ook onze strijd tegen de onrechtvaardigheid van armoede bij Gentenaars in het algemeen en bij gezinnen met kinderen in het bijzonder verder zetten via uitbreiding via structurele maatregelen. Daaronder vinden wij het verhogen van het totale budget voor de aanvullende financiële hulpverlening en de vernieuwing van het systeem een heel belangrijke stap vooruit. Ook zoals u zei voorzitter, het verder uitrollen van de Uitpas, is een winst voor mensen in armoede om deel te kunnen nemen aan onze samenleving. We moeten toegeven dat wonen onze achillespees blijft. Dus waar ons SVK zich in 2015 volop voorbereide met fusie met SVK woonfonds aan te gaan, is door het faillissement van woonfonds dit helemaal anders uitgedraaid. Onze mensen hebben grote inspanningen moeten leveren om zoveel mogelijk betaalbare woningen te recupereren voor de sociale verhuurmarkt. Deze inspanningen worden in 16 nog verhoogd en dat is ook nodig want de druk op de Gentse woonmarkt blijft zeer hoog. En wie enkel een bescheiden inkomen heeft, valt vaak uit de boot bij het vinden van een geschikte woning. Meer inzetten op woon coaching is hiernaast ook belangrijk, zodat mensen niet alleen een woning verwerven, maar die ook kunnen behouden. Het is belangrijk en succesvol speerpunt in onze aanpak van de woonproblematiek, net als het actief blijven zoeken naar alternatieve woonvormen. Dan hebben we ons departement ouderenzorg. Daar heeft men maandenlang ingezet om tot een plan van die organisatie te komen. Dat zowel inspeelt op maatschappelijke veranderingen, als op interne verbeterpunten die men ontdekt heeft. Om zo de Gentse senior een aanbod op maat te kunnen aanbieden. Het resultaat van dit werk wordt vanavond ook voorgelegd. Binnen ouderenzorg zorgen we er nu al voor dat iedere senior zelf kan kiezen hoelang hij/zij zelfstandig wil blijven wonen of men in een assistentiewoning wil wonen of toch in een woonzorgcentrum. Dit doen we onder andere door onze bijdrage in de verblijfskosten in de assistentiewoningen. Daardoor is de keuze voor hun woonvorm niet enkel bepaald door hun portemonnee. Ook wordt er ingezet op nieuwe woonvormen, zoals groepswonen voor senioren.

Wat niet alleen een antwoord biedt op de woonnood, maar ook de vereenzaming van de Gentse senior tegen gaat. Door het actieplan duurzaamheid, daar kunnen we natuurlijk niet aan voorbij gaan, door het actieplan duurzaamheid goed te keuren, hebben we eveneens op dit vlak een structureel plan van aanpak dat naast milieuwinst ook het rendement duidelijker zal maken de komende jaren. Ik denk hier maar aan de daling of de verdere daling van de energiekosten. Duurzaamheid is een traject dat blijvend aandacht verdiend en binnen ons OCMW wordt dit nu ook ruimer mee genomen in verschillende andere beslissingen. Tenslotte zijn wij als OCMW ook een belangrijke werkgever. Ok, hier hebben we binnen de besparingsmarge gezorgd voor een verantwoorde uitbreiding van het personeelsbestand waar het nodig was om de werklast van de mensen beheersbaar te houden en ook om kwaliteitsvolle dienstverlening verder te garanderen. Ons OCMW is vaak het laatste het sociale vangnet binnen de samenleving. Daaruit vloeit de verantwoordelijkheid voort om in te spelen op zowel bestaande noden als op nieuwe evoluties. Zo hebben we ons tijdig voorbereid op de gevolgen van de asielcrisis door het oprichten van task forces, getrokken door u voorzitter en door inzet van onze expertise en onze mensen. Zo kan de stad hier een antwoord bieden en dit zowel nu als wanneer de verwachte toestroom van erkende vluchtelingen er zal zijn de komende maanden. Ons OCMW slaagt erin en daar het vandaag toch om, om dit te doen binnen een financieel gezonde context. Deze is het resultaat van een goed beheer en een alerte en proactieve visie op verschillende beïnvloedbare actoren, zoals het subsidiebeleid en andere maatregelen van hogere overheden. Zoals Geert zei, het kan meevallen en het kan tegenvallen. Het feit dat we als OCMW kunnen rapporteren dat we financieel gezond blijven en in staat zijn om onze verantwoordelijkheid op te nemen in tijde van verhoogde noden, is goed nieuws. Maar de druk op ons OCMW vergroot. Meer en meer zien we ons verplicht om bepaalde maatregelen zelf te gaan financieren omdat de financiering vanuit hogere overheden weg valt of dreigt weg te vallen. De vraag dringt zich wel op hoe lang we dit kunnen, maar ook willen doen. We zien ook een verbreding van ons publiek. Jammer genoeg moeten we vaststellen dat meer en meer mensen moeten gebruik maken van het OCMW als allerlaatste vangnet. Het feit dat onze maatschappelijk assistenten aangeven dat mensen die vroeger geen gebruik moesten maken van onze dienstverlening nu wel die nood hebben, geeft aan dat meer en meer mensen uit onze samenleving zijn, die de waterval van ons sociaal systeem ondergaan. Een waterval met als laatste, en ik wil niet zeggen laagste, maar als laatste punt ons OCMW. Het is dus van belang, voor elke Gentenaar, dat ons beleid zoveel mogelijk afgesteld blijft op de noden van onze cliënten, potentiële cliënten, en er zoveel mogelijk in slaagt Gent te ondersteunen in hun behoeften. Dit om de cliënten mogelijkheid te blijven bieden om zelf de kracht te bieden, dat is onze uiteindelijke bedoeling, om opnieuw aan de slag te gaan. Zelf in huisvesting te voorzien, Nederlandse taal machtig te worden, kwalitatief te kunnen wonen op een oudere dag. Sociaal netwerk uit te bouwen. Want uiteindelijke doel blijft dat zo weinig mogelijk mensen onze dienstverlening nog nodig hebben. Tot slot willen wij de financieel beheerder en alle medewerkers van het departement financiën bedanken voor het harde werk en voor de heldere rapportage. En bij uitbreiding willen wij al onze medewerkers bedanken voor hun niet aflatende inzet dag na dag. Dank u collega's, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel collega's voor jullie tussenkomsten. Ik wil ook de collega's van de meerderheid bedanken voor de goede samenwerking, maar ook de collega's van de oppositie voor laat ons zeggen, toch een spiegel voor te houden. En voornamelijk ook, regelmatig, laat ons zeggen positieve voorstellen te doen en waar we dan ook heel graag op ingaan. Toch een aantal antwoorden op tussenkomsten. Het eerste wat u aangehaald hebt, collega Rysermans Ronny is een dagtekort van 17 euro per dag en de vraag is een zorgbedrijf wenselijk of niet? Wij hebben ons natuurlijk die vraag al gesteld. En wij hebben daar eigenlijk ook een antwoord op. Wij hebben zeer goede contacten gehad met zorgbedrijf Antwerpen en

wij zijn ook met een team op bezoek geweest naar Roeselare. We volgen ook op de voet de oprichting van het zorgbedrijf welzijnsband Meetjesland. Waar we ook gesprekken mee gehad hebben. Zelf ben ik naar studiedagen geweest samen met mensen van het departement om te luisteren van is het opportuun of niet? Ten eerste wil ik het volgende zeggen. Als je ons tekort van 17 euro per dag analyseert, waarschijnlijk heeft u dat wel gedaan of misschien nog niet grondig, dan zijn er verschillende elementen die opvallen. Ten eerste een groot deel van het tekort heeft te maken met de vroegere RPR van de medewerkers. Je weet dat de vorige bestuursploeg, laat ons zeggen de moed gehad heeft om inderdaad na overleg met de vakbonden, om die RPR eigenlijk om te schakelen naar de RPR Ouderenzorg. Die, laat ons zeggen, enkele barema's ook vastlegt, maar voornamelijk ook vrij verschillend is naar het aantal verlof. Ten opzichte van de andere personeelsleden van het OCMW. En net dit element hebben we ook gehoord hé secretaris, en ook Geert, u was er ook bij. De andere mensen die een zorgbedrijf hadden. De toenmalige beslissing, om vooral in Antwerpen, dat zorgbedrijf op te richten, was één van de redenen waren de verhouding met de vakbonden die dat eigenlijk ook serieus politiek hier bekeken in die context van het OCMW en eigenlijk op dat moment en in die context niet echt bereid waren om over te stappen naar die RPR Ouderenzorg. Hier is dat proces wel op een heel goede vlotte, op een goede manier verlopen. Is niet altijd evident geweest om zulke dingen te beslissen. Wat betekent dat een deel van eigenlijk het personeel, het nieuw personeel allemaal via de RPR Ouderenzorg zit, met minder dagen congé. En dat andere mensen hun rechten hebben behouden en dat dat eigenlijk een stuk geleidelijk aan zal uitdoven, afhankelijk van hoe rap dat de mensen op pensioen gaan of mocht er iemand vertrekken. Dat is eigenlijk een eerste belangrijk element. Een tweede, maar hier heeft men dat gedaan. Men zegt ook in dat zorgbedrijf Antwerpen, maar ook in Roeselare dat door in zo een zorgbedrijf dan te zitten, niet alleen de vakbonden maar ook de politiek zich soms anders opstelden ten opzichte van heel die voorzieningen van Ouderenzorg. Ik heb hier het gevoel en ik ben jullie daar allemaal dankbaar voor, dat dit hier op een andere manier gebeurt. Er wordt hier in het comité Ouderenzorg eigenlijk samen gedacht over kwaliteit, over ja, over mogelijkheden voor de ouderenzorg, ook uitbreiding. Een volgend element die ertoe bijgedragen heeft en waar ook onze voorgangers, ik was er toen ook al bij, toen voorzitter Erwin Devriendt waarbij dat toen, ik als ondervoorzitter, wij heel het nieuwe plan hebben uitgewerkt, zorgstrategisch plan met als resultaat de huidige woonzorgcentra. Zeker de vier. En uiteindelijk ook de beslissing genomen is naar een vijfde. Dus de vernieuwing van dat patrimonium is hier in Gent eigenlijk altijd een evidentie geweest en het is ook, men heeft er ook voor gezorgd dat er eigen middelen werden geïnvesteerd. Wat bijvoorbeeld in Antwerpen, als je dat bekijkt, echt een catastrofe was. En uiteindelijk ook één van de redenen was om in een zorgbedrijf te gaan om op die manier andere externe middelen te kunnen aantrekken. Dus met andere woorden, het is niet echt wat dat betreft, het was ook een argument. Een ander aspect dan voorbeeld van een zorgbedrijf, als je de welzijnsband Meetjesland bekijkt, het is schaalvergroting. Wat hier, laat ons zeggen, doen we zelf een stuk aan schaalvergroting door ook uit te breiden. Wij hebben ook een groot netwerk van grote lokale dienstencentra. Die moet je daar ook bij betrekken. Plus dat we ook gebruik maken van synergiën, bijvoorbeeld nu op dit moment aankoop, samenwerking met stad, maar ook bijvoorbeeld indien noodzakelijk of mogelijk de aanvullende diensten van Farys. Dus met andere woorden daar proberen we naar te kijken. Wat niet uitsluit, en ik heb ook al de hand gereikt naar bijvoorbeeld het zorgbedrijf welzijnsband Meetjesland, indien dat zij dat wensen dat wij daar ook de krachten niet kunnen bundelen om eventueel voor aankoop, vooral voor aankoop toch ook nog een bijkomend voordeel zouden kunnen hebben, zouden kunnen hebben voor schaalvergroting. Dus dat zijn een aantal elementen, als we goed geluisterd hebben, die meegespeeld hebben tot het oprichten van een zorgbedrijf. Ik heb het gevoel, niet het gevoel, ik ben het eigenlijk bijna zeker dat wij hier geen zorgbedrijf hebben, maar dat we werken zoals zij dat doen in een zorgbedrijf. Dus ik denk dat dat belangrijk is. Dus een eerste element van de tekorten per dag is ook de hogere personeelskost door voornamelijk ook de verschillen in RPR.

Tweede element zijn een aantal heel duidelijke beleidskeuzes die gemaakt werden in het verleden en ook in het heden. Beleidskeuzes die te maken hebben met kwaliteit. Ik geef u een aantal voorbeelden, zo zijn er een aantal mensen meer in dienst dan gesubsidieerd in de animatie. We hebben het ook nog in het comité Ouderenzorg gehad en het is eigenlijk een mooi debat geweest, ik kan dat wel zeggen collega's, over onder andere de tevredenheid en kwaliteitsrapportering van Het Heiveld was dat, maar het heeft ook andere dingen teweeg gebracht, waarbij dat er zelfs, mocht het van een aantal collega's afhangen, misschien nog een tandje zou bijgestoken worden. Maar waar ik gezegd heb 'een minuutje', want dat heeft ook allemaal zijn financiële indicaties. Een tweede element is dat er gekozen geweest is om bijvoorbeeld de zorgkundigen, wat een knelpunt beroep is, en wat niet evident is om die te vinden, op een gegeven moment de mensen eigenlijk ook te laten inschalen op een C niveau. Dat is een beleidskeuze die gemaakt is. Maar dat heeft zijn invloed. Er zijn ook keuzes gemaakt, maar terecht als je het mij vraagt. Want dat betekent ook dat we op dat moment nog altijd goed zitten qua personeel, en dat we nog altijd, het is niet gemakkelijk, je moet daar blijven aan werken, nog altijd mensen vinden om onze dienstverlening te verzorgen. Er is ook geïnvesteerd op een aantal extra medewerkers en op mensen op een hoger niveau. Zo zijn er een aantal mensen met een master diploma in dienst, een aantal mensen die bachelor zijn in de verpleegkunde. Meer dan noodzakelijk, maar toch ook te maken met extra kwaliteit. Dat zijn allemaal dingen die kosten. En dan voornamelijk ook wat er ook meespeelt, zelfs ook in het niet uitgezuiverde cijfer, je ziet ook welke invloed dat het heeft door zelf volledig te moeten financieren. Dus met andere woorden zeker De Liberteyt is volledig met eigen middelen gefinancierd. Ja, dat heeft zijn invloed op de totaliteit. Je ziet ook de woonzorgcentra die al wat ouder zijn, ik denk daarbij aan De Vijvers en Het Heiveld. Dat daar eigenlijk ook een tekort per ligdag een stuk aan het afnemen is. Maar dus, dit zijn een aantal elementen die we heel perfect kunnen definiëren, aan wat is nu dat tekort te wijten? En welke evolutie zit daar in? Dus op dit moment zijn er niet direct elementen die er ons, die een meerwaarde zouden geven mochten we naar een zorgbedrijf gaan. We zullen ook moeten kijken, en we hebben daar over nagedacht, de inkanteling van de OCMW's in de gemeente met dan eigenlijk ook de mededeling van ja, de ouderenzorg wordt dan best ergens ook verzelfstandigd. Op zichzelf hebben wij daar een beetje onze twijfels over. Welke organisatievorm dat het nu effectief moet zijn. Voor mij is het wel belangrijk dat de publieke zorg, dat we daar zorg voor dragen en dat we inderdaad toch ook wel verder trendsetter kunnen zijn naar enerzijds prijssetting maar anderzijds ook naar kwaliteit, zonder dat ik hier wil zeggen dat vzw's en andere organisaties dat niet doen, maar ik denk dat we toch wel een aantal mooie voorbeelden kunnen aanhalen in de kwaliteit waar dat we voortrekker zijn. Ook dit kost geld door voortrekker te zijn. Door een aantal dingen zelf eerst te investeren en om nadien in het beleid wat dingen in beweging te zetten die dan nadien wel volgen en gefinancierd worden. Maar ondertussen heb je het dan wel zelf een stukje betaald. Dus, ik denk dat die overweging en dat blijven in vraag stellen is het wenselijk, is het niet wenselijk dat we dat moeten blijven doen. Maar dat we vandaag tot de conclusie gekomen zijn dat het niet direct een grote meerwaarde zou betekenen mochten we een zorgbedrijf zijn. Dan, ja het woord uit kille regering. Ik denk niet dat ik dat gezegd heb. Maar u hebt zelf gezegd van het zijn mijn woorden...

De heer Ronny Rysermans

Dat zijn mijn woorden niet, ik heb dat niet gezegd.

De heer voorzitter

Ja, maar ik heb dat ook niet gezegd hé.

De heer Ronny Rysermans

Ik zeg niet dat u dat gezegd heeft...

De heer voorzitter

Ja, ok. Maar goed. Ik wil daar toch eventjes op ingaan. Wat er wel is, en dat is wil ik ingaan op wat de financieel beheerder heeft gezegd, maar ook collega Liliane De Cock. Begroten doe je voorzichtig. Ik denk dat dit een uitgangspunt is. En dat is hier ook de gewoonte om hier een voorbeeld te geven. Dat is één van de redenen. Er zijn meerdere redenen. Maar één van de redenen van het positieve resultaat. Ik herinner mij op een gegeven moment, de lange onzekerheid die we hadden rond, en collega Cedric Verschooten had er ook een vraag over gesteld, over de jongeren, de inschakelingsuitkering en het aantal jongeren die extra naar het OCMW gingen komen. Wat hebben wij gedaan? Wij hebben met dit bestuur ook met jullie steun, proactief daarop ingezet omdat we dat belangrijk vinden. Maar, we hoopten en we hebben daar ook voor gelobbyd, we hebben dat ook gedaan op de plaats waar we dat moeten doen, ook in Brussel via VVSG. Gesprekken met de betrokken ministers. Wij hebben uiteindelijk ook heel laat, je weet dat en we zijn daar blij om, hebben wij dan die achthonderd in de tachtig duizend euro toegezegd gekregen, waardoor dat effectief ook binnen komt en ook het resultaat wel verbetert. Maar wij hebben dat geld niet direct meer kunnen uitgeven. Hetzelfde is en wij hopen dat, ik geef u een voorbeeld, de komst van de vluchtelingen. We hebben nu beslist in ons meerjarenbudget dat we 21 VTE extra gaan aanwerven, goed voor 3,1 miljoen euro meerjarenbudget. Op dit moment staat daar nul euro tegenover. Wij weten dat minister Borsus en collega Evita Willaert, ze is hier nu niet, ze zit in het parlement. Maar zij heeft daar ook vragen over gesteld, dat de minister Borsus eigenlijk aan de federale regering heeft voorgesteld om het leefloon te verhogen, de terugbetaling van 100% naar 110% voor die groep waarbij die 10% dan zou moeten dienen om extra begeleiding te doen. Ja, op dit moment hebben wij hier samen die beslissing genomen om dat, om die stappen te zetten en niet achter de feiten aan te hollen. Ik denk dat het goed is. Terug proactief. Maar, als hopelijk, die 10% erbij komt, vandaag is dat nog altijd niet zeker, ja, dan zullen we dan misschien kunnen inschrijven, gaan we dat inschrijven in een begrotingswijziging en dan zal een deel van dat geld binnen komen, maar gaan we dat geld niet meer kunnen uitgeven. Dus zal ons dat, we moeten daar niet treurig om zijn, dan misschien ook weer nadien wat ademruimte geven. Dus met andere woorden, sommige zaken volgen, andere zaken niet. Als ik dan anderzijds het voorbeeld heb aangehaald van de webplus, dat is een mooi voorbeeld ook waarbij de webplus maatregel is gestopt. Waarbij dat het paste bij een volledig andere visie rond tewerkstellingsbeleid die niet direct mijn keuze is, maar die een keuze is en die, laat ons zeggen onderbouwd is. Dan zeg ik ok, geen probleem. Maar, dan moeten inderdaad de andere maatregelen ook volgen. Ik denk daarbij aan de maatregelen voorbeeld rond artikel 60. De grote onzekerheid die we daar rond gehad hebben, maar ook de, waar de lat ook hoger zal gelegd worden. De maatregelen van mensen die inderdaad daardoor wat meer uit de boot zouden dreigen te vallen en wat er dan effectief welzijn zou moeten op de proppen komen. Maar welzijn volgt daar nog niet. Dus, met andere woorden, ook daar zullen we waarschijnlijk proactief moeten tewerk gaan en kijken hoe dat we onze middelen gaan inzetten. Dus ik zeg niet dat er geen zaken volgen, de bewijzen zijn er. De bewijzen zijn er dat er wel zaken volgen, maar niet altijd op de juiste snelheid en er vallen ook dingen weg. Ik denk ook de maatregel rond VIPA. We hebben gelukkig hier allemaal samen beslist van Zuiderlicht, wij doen voort. Dat heeft zijn effecten in inderdaad in uitgaven en in begroting, maar dat uiteindelijk ook wel een netto, ons geld kosten. De nieuwe maatregel is goedgekeurd, zijnde als het open gaat, Zuiderlicht 5 euro per dag extra per ligdag. Ja, dan zal het resultaat zijn in de plaats van de vroegere VIPA middelen, meer dan 9 miljoen euro dat we nu op 30 jaar, als je zo een bouw afschrijft dat we 7,5 zullen terug krijgen. Op dit moment was er nul voorzien.

En dit zijn allemaal elementen die er in feite voor zorgen dat die onzekere factoren er zijn en waar we inderdaad hopen en blij zijn telkenmale, als er een maatregel wordt goedgekeurd, ja het zou nogal moeten mankeren, maar waar dat je toch wel voor ons op lokaal bestuur het niet gemakkelijk maakt en waar we toch op het einde van de rekening toch altijd wat minder hebben. Daar komt het eigenlijk wel op neer. Dat er minder is. Dus in die zin moeten we daar toch wel blijvend rekening mee houden. Dus in die zin zou ik eerder spreken van ja, toch wel de grote afhankelijkheid. Blijkt ook wel uit de subsidiestroom. Grote afhankelijkheid van de boven lokale overheid en van de subsidies. Subsidies die er zijn. Over de indicator daar zal Ellen u straks op antwoorden. Dat is haar specialiteit. Wat de in- en uitstroom betreft van cliënten. Het is zo. U weet het elektronisch sociaal dossier, die gaat er bijna aankomen. We zijn daar volop mee bezig. Er is ook beloofd om nog meer cijfers en diepgang in de cijfers te steken, maar ik wil toch wel wijzen, het boekje dat jullie ook allemaal gekregen en dat is niet nieuw. Ook de voorgaande jaren staan vol met cijfers. Als je ook de boordtabellen bekijkt, voorgelegd in het Vast Bureau. Als je ook de rapportering bekijkt die in het BCSD AZ wordt uiteengezet met de massa's cijfers en ik heb dat ook al gezegd, laat ons zeggen de verdienste van het managementteam en ook de aanzet werd toen gegeven in de voorbije bestuursploeg. Ik ken en iedereen zegt dat tegen mij waar ik kom bij andere collega's, er zijn maar weinig OCMW's die zoveel cijfers hebben of dat wij die hebben. Maar dat betekent niet dat als er vragen zijn over nog meer diepgang en over cijfers, dat we die ook niet willen aanleveren, alleen en ik wil dit herhalen, moeten we dit doen op een verstandige manier en moeten we niet zorgen dat de mensen effectief nog niet extra streepjes moeten trekken of dingen eruit halen. Je moet dat best elektronisch gebeuren en daar met de vragen, met de opmerkingen die er eigenlijk de voorbije jaren laat ons zeggen al gesteld zijn, is er ook rekening mee gehouden en zal er ook, laat ons zeggen, meer dingen kunnen aangeleverd worden. Op voorwaarde dat we er iets beleidsmatig mee kunnen doen. Uiteindelijk is dat altijd wel belangrijk om met een cijfer dan te kijken, te evalueren. Wat gaan we er dan mee doen naar ons beleid toe? Dan artikel 60. De doorstroom is super belangrijk. We vinden dat inderdaad heel goed. Vandaar dat we ook met de VDAB eigenlijk ook een warme overdracht hebben en vooral dat we ook proberen te monitoren in de mate van het mogelijke. Want als er inderdaad mensen aan het werk gaan en dan nadien toch niet meer werkloos zijn, dat we mogelijk kunnen detecteren. Dat is niet gemakkelijk, dat is niet alleen bij het OCMW dat er soms eens computerproblemen zijn, maar bij de VDAB is dat ook schering en inslag. Er zijn hier mensen aan tafel die daar goed van op de hoogte zijn. Maar in ieder geval, laat ons zeggen we proberen daar samen aan te werken. We hebben gelukkig een hele goede convenant met de VDAB, tussen OCMW en stad, waarbij we die zaken naar activering, toeleiden naar werk, eventueel terugvallen naar OCMW dat we daar proberen het maximale aan te doen. We vinden dat belangrijk alle inspanningen die geleverd worden, dat die ook leiden tot het juiste resultaat. En het juiste resultaat is, mensen volgens hun mogelijkheden zo ver mogelijk krijgen. En dat betekent voor sommige mensen inderdaad soms dat het alleen maar gaat naar arbeidszorg, of een andere vorm van activering. Spijtig genoeg is dat nu zo dat niet iedereen aan het werk kan. De vele levensdomeinen en de problemen die er zijn. Dat is natuurlijk niet bij iedere cliënt zo, maar getuigenissen van de medewerkers op de werkvloer zeggen dat altijd opnieuw als ik zeg: ja, het aantal mensen, hoeveel mensen hebben jullie? Hoeveel mensen begeleiden jullie? En elke keer opnieuw wordt dat zelfde gezegd en terecht, van voorzitter het zijn niet alleen het aantal mensen dat we begeleiden, maar de complexiteit van de problematieken van de dossiers wordt groter. Ook daar, laat ons zeggen, hebben we gevraagd om die weging een stukje bij te houden en inderdaad, je hoort dat ook, je merkt dat ook. Niet alleen meer mensen die naar het OCMW komen, moeten tijdelijk terugvallen, maar ook mensen die individuele dossiers bekijken zien dat ook in die dossiers van welke moeilijkheden er allemaal zijn. Het is ook niet voor niets dat we extra moeten inzetten op integrale gezinsbegeleiding. Dat we extra ook inzetten, op ja, toch nog altijd een problematiek die ons nog teistert is drug- en alcoholproblematiek. Perspectief. Dat we voortdurend moeten monitoren.

Dat onze psychologen voldoende in aantal zijn en inderdaad te kunnen bijbenen en echt soms bevraagd en soms overvraagd worden. Dat zijn een aantal dingen die we horen van de medewerkers. Dat zijn eigenlijk nog onze beste spiegels die we kunnen voorhouden. Die mensen weten dat echt perfect. Dus vandaar, natuurlijk niet allemaal, het zou raar zijn, maar toch meer en meer complexe dossiers. Wat rechten en plichten betreft. Ik denk dat we ook deze problematiek als beleid en als meerderheid niet uit de weg gaan. Natuurlijk is dat zo dat het belangrijk is. Ik denk ook dat de mensen die in de hoorzittingen aanwezig zijn, met welke nauwkeurigheid dat we dat doen, eigenlijk ook met zorg, maar toch ook met duidelijke richtlijnen. Samenwerking met de controle cel, de versterking, proberen kort op de bal te spelen. We vinden dat heel belangrijk omdat we er allemaal van overtuigd zijn dat het sociaal systeem alleen maar kan stand houden, als inderdaad de mensen die het nodig hebben om geholpen te worden, geholpen worden en mensen die het inderdaad niet te nauw nemen ofwel ne keer een schop onder hun kont krijgen, ne keer wakker geschud worden of inderdaad als het nodig is, ja dat je stopt met in laatste instantie stopt met de hulpverlening. Dat is toch wel wat we doen. Maar dat vind ik wel belangrijk. Hopelijk kunnen we dat blijven doen, we moeten blijven uitgaan van de positiviteit van de mensen en van het vertrouwen van de mensen, maar we moeten niet naïef zijn. We weten ook wel, maar uitgaan van positiviteit, vertrouwen van de mensen en daar dan ook, laat ons zeggen de mensen ook wel sterker maken, activeren. Maar ook vooral de mensen meekrijgen, want als je dingen teveel door duwt, als mensen er niet klaar voor zijn, dan heb je eerder een averechts effect. Dan heb je ook heel dikwijls het draaideur effect en daar hebben we toch wel heel duidelijk gezien in het OCMW hier in Gent dat we daar wat dat betreft daar goed op scoren. Dat we niet teveel draaideur effecten hebben. Dan de hogere loonschalen die we bij het OCMW gekomen zijn, niet helemaal akkoord daarmee. Omdat het hoogste aantal die erbij gekomen zijn, zijn de sociale tewerkstelling. Dus het zijn allemaal mensen die het minimumloon hebben. De keuze is hier gemaakt. Het minimumloon hebben is de grootste tewerkstelling. En dan zijn er ook heel veel mensen bijgekomen, vooral op bachelor niveau, begeleiders, maatschappelijk werkers nu. Naar aanleiding van de asielcrisis zijn er heel wat bijgekomen. Mensen in ouderenzorg, in de antennewerking, dus met andere woorden echt de hogere wedden. Als je bijvoorbeeld de A niveaus neemt, verhoudingsgewijs is dat in evenredigheid. Ik wil er ook op wijzen dat we met deze bestuursploeg ervoor gekozen hebben om een aantal taken terug in de plaats van uit te besteden, om dat in te besteden. Een mooi voorbeeld is daar, laat ons zeggen, binnen het dienstenbedrijf de poetsploeg die we hebben opgericht en dat we terug een aantal dingen proberen zelf doen. Dus in die zin, als de verhouding zou nemen, dan denk ik dat het echt wel ok zit. En dan voor de rest meevallers, tegenvallers. Heb ik het eigenlijk al over gehad. Dus ik denk collega's, dat misschien toch wel eventjes als repliek, maar wat indicator betreft moet ik eerlijk zeggen, over naar familie... Alstublieft.

Mevrouw Ellen Wyns

De indicator is inderdaad, als je op het eerste zicht leest, klinkt hij een beetje bizar. Het aandeel van hernieuwde cliënten die meer dan 2 jaar uit steun zijn, ten opzichte van totaal aantal hernieuwde cliënten. Op het eerste zicht heb je iets van, inderdaad ja, als dat positief evolueert, kan het toch niet positief zijn. Nu, het is belangrijk om misschien de context waarom dat we voor die indicator gekozen hebben, nog eens goed te schetsen. Ik vind dat wel een indicator die probeert een beetje inzicht te geven in welke mate we ons doelstelling proberen te bereiken. De doelstelling is het verhogen van de zelfredzaamheid van onze cliënten. We hebben dan gekeken van hoe gaan we dat kunnen gaan opvolgen? We zouden kunnen zeggen: we meten het aantal mensen in uitstromen, maar het probleem bij de uitstroom is dat mensen soms maar voor korte duur uitstromen. En natuurlijk als die maar voor korte duur uitstromen, dan kunnen wij niet echt spreken van een zelfredzaamheid.

Dus hebben wij gezegd van ja, als we willen gaan meten of dat mensen zelfredzaamheid zijn, dan gaan we eigenlijk gaan moeten kijken van, die moeten al een tijdje uitgestroomd zijn. Daarom hebben we dan 2 opties. Ofwel ga je zeggen: ik ga meten hoeveel mensen dat minder dan een bepaalde uitgestroomd zijn ofwel mensen die langer dan een bepaalde periode uitgestroomd zijn. Je zou kunnen zeggen mensen die nooit terugkeren, maar op zich is dat hier moeilijk te meten. We hebben dan besloten om een periode van 2 jaar te nemen, omdat we 2 jaar als een structurele zelfredzame periode zien. Periode van 1 jaar is te kort. Dan hebben we direct gezegd van ja, 2 jaar als het zolang is, mensen kunnen altijd tegenslagen tegenkomen waardoor ze terug kunnen instromen. 2 jaar is echt wel, spreken we van een zelfredzame periode van uitstroom. Nu, we hadden kunnen zeggen inderdaad, het aandeel van hernieuwde cliënten die minder dan 2 jaar uit steun waren, en dat was oorspronkelijk ook hoe het gedefinieerd was en dan ga je inderdaad naar een evolutie kijken die eerder negatief, dan wil je dat het, ja... het tegenovergestelde. Nu daar vonden we dat het niet zo positief geformuleerd was. We hebben dan ook samen met de sociale dienst overlegd. We vinden, ja die doelstelling is het verhogen van de zelfredzaamheid. We willen dat ook in onze indicatoren. De positieve en de succesverhalen meer in kaart gaan brengen dan degene die daar niet in geslaagd zijn. Je zou ook omgekeerd kunnen zeggen, die zijn niet zelfredzaam. En dat is niet hetgeen waar we het accent willen op leggen. We willen zeggen mensen die, dat is ook niet dat die mensen daarom niet zelfredzaam kunnen worden. Ook in een wordingsproces. Dus daarom hebben we die indicator als dusdanig geformuleerd en dat is wel belangrijk, is het aandeel van de mensen die meer dan 2 jaar uit steun zijn en dus voor ons als zelfredzaam. Weliswaar volgens een theoretische definitie, maar toch als zelfredzaam gedefinieerd worden, ten opzichte van het totaal aantal mensen die terugkeren. En dat is belangrijk ten opzichte van dat totaal aantal mensen die terugkeren. Op pagina 28 staat daar ook in de eerste blok een toelichting van dat percentage dat serieus gestegen is en waar we vorig jaar spraken van 29% en dit jaar van 46%. Nu, ook daar hebben wij geprobeerd de kantbemerkingen mee te geven, van ok, dat klinkt als een fantastisch grote stijging, maar dat wil niet noodzakelijker wijze zeggen dat van de totale groep dat er eigenlijk ineens veel meer mensen in absolute aantallen meer dan 2 jaar uit steun geweest zijn. Maar we merken gewoon dat de totale groep van mensen die hernieuwd zijn en de draaideur cliënten vorig jaar een serieus stuk lager liggen dan ervoor. We vinden het echter te vroeg om daar conclusies uit te trekken. Dat is één cijfer van één jaar. Dat is een vaststelling dat we dit jaar maken dat er opeens veel minder hernieuwde cliënten zijn. Dat analyseren kunnen we nooit op één jaar doen. En dat is iets dat we gaan opvolgen en wat ook volgend jaar zal terugkomen. Wij zien eigenlijk deze indicator als zijnde die mensen die 2 jaar langer uit steun zijn als één van de mensen die eerder zelfredzaam zijn door de hulpverlening die geboden is en uiteraard ook door hun eigen toedoen.

De heer voorzitter

Goed collega's, zijn er nog... ja collega Ronny Rysermans alstublieft.

De heer Ronny Rysermans

Dank u voorzitter. Ja ik heb het niet over cijfers die niet in de beleidsevaluatie staan en ik heb het vooral over cijfers die er wel in staan. Waar dat ik toch wel de nuance toch wel wat mis. Het beste voorbeeld werd hier nu net aangehaald eigenlijk. Maar ik begrijp dat de indicator nog verder moet uitgediept worden naar de toekomst. En dat er dan misschien wat meer toelichting, want het is toch wel belangrijk om te weten hoeveel mensen dat er na een bepaalde periode toch weer, niet zelfredzaam worden uiteindelijk. Maar ik had het ook over andere zaken, bijvoorbeeld op pagina 23 staat er gewoon stijging van aantal kinderen in vakantiewerking, stelt men vast. Zonder enige toelichting.

Als je zegt er is een stijging, dan ga ik ervan uit dat je dat cijfer wel hebt. Dat het een kleine moeite is om dat eventueel toe te voegen.

De heer voorzitter

Dat is er wel allemaal. Maar dan heb je de andere rapporten die je moet gaan analyseren en zelfs ook van welke gezinnen. Dat hebben we allemaal. Dat zijn ook de zaken die in BCSD AZ ook dikwijls gerapporteerd worden. Die zijn beschikbaar en zijn zelfs ontsloten. Dus met andere woorden, als u dat wil, ik begrijp dat het niet makkelijk is, maar als je dat wil, kan je dat allemaal vinden en zien. Dat is geen enkel probleem.

De heer Ronny Rysermans

Ik ga nog eens op die visienota terugkomen ook. Het is mij nog altijd niet helemaal duidelijk wat de doelstelling ervan zal zijn? Want dat is heel specifiek toegespitst op de maatschappelijk assistenten. Wat, is het de bedoeling, een soort procedure, een soort handvat te reiken? En ook wanneer dat gestart is en of dat nog moet starten? Is nog niet op geantwoord. Dat u en ook andere lokale overheden gaat gaan lobbyen bij de hogere overheid, dat vind ik een evidentie voorzitter. Dat wou ik even meegeven dat ge dan zeker, dat we het laagste lokaal bestuur zijn bij wijze van spreken, is het ook wel nuttig dat men naar boven overlegt, dat geldt niet enkel voor hier of voor deze meerderheid. Dat geldt ook voor tal van andere meerderheden die voor dezelfde problematiek gesteld worden. Ik ga nog eens terugkomen... Ik begrijp inderdaad dat bepaalde cliënten echt, en ik neem aan dat het inderdaad verhoogd, een verhoogde multi problematiek hebben, maar het blijft bij mij een beetje moeilijk dat men dat veralgemeende in de beleidsevaluatie eigenlijk. Kijk voorzitter, zoals u weet gaan wij de stemming omtrent dit agendapunt vragen en vragen dan ook nu de stemming. Dank u wel.

De heer voorzitter

U hebt nog recht op één antwoord. Het is zo dat die visietekst... Men is daar bezig binnen het directiecomité van de sociale dienstverlening. Ik heb zelf en ook persoonlijk daar nog niet direct gezien en als dat uitgewerkt is, dan moet het nog in het managementteam gevalideerd worden en ook in het BCSD AZ. Dus ik zal zelf moeten vragen hoe ver dit staat. Is in verband met de visietekst waar je naar vraagt. Maar er is wel gevraagd om dat te doen en daar rond te werken en men is daar mee bezig. Ik heb nog geen resultaat gezien. Goed, collega's, het is een vaststelling, maar bij dergelijke zaken wordt er altijd wel een appreciatie gegeven. Dus ik stel voor dat we daar een stemming over doen of die appreciatie ook geven. Dus de stemming is geopend. Ok, de stemming is beëindigd. Ok, de vaststelling is gebeurd met 10 stemmen positief en 4 onthoudingen van N-VA en de CD&V. En nogmaals collega's, bedankt voor de deskundige uitleg en alle mensen die daar samen met jullie aan gewerkt hebben. Dank u wel.

Bij die beleidsevaluatie is er altijd een document die publiek gemaakt wordt. Wij krijgen dat ook van andere OCMW's. Ligt hier bij jullie op de tafel. En we hebben eigenlijk, het is traditiegetrouw, het is al een paar jaar dat er op die manier gewerkt wordt. We hebben op dezelfde leest verder gewerkt zodat het ook een stuk kan vergeleken worden met voorgaande jaren. En ik denk ook een fantastisch, mooie werkstuk met ongelooflijk veel informatie die toch, alé als je het zal lezen, ook heel leesbaar en bruikbaar is. Denk dat dit ook belangrijk is. En ook dank aan onze dienst communicatie en de mensen die dat allemaal in goede banen geleid hebben.